

Заява Глави УГКЦ з приводу листа Міністерства культури України щодо підстав для припинення діяльності релігійних організацій УГКЦ

Уперше за часи незалежності України пролунала погроза щодо «припинення діяльності відповідних релігійних організацій» УГКЦ.

Про це йдеться в офіційному листі Міністерства культури України від 03.01.2014 року (№ 1/3/13-14) за підписом Тимофія Кохана, першого заступника міністра ([див. у додатку](#)).

Причиною такої реакції органу державної влади названо релігійну діяльність, яку нібито «в порушення вимог законодавства України про свободу совісті та релігійні організації здійснюють представники, зокрема Української Греко-Католицької Церкви, на Майдані Незалежності міста Києва впродовж грудня минулого року та на початку нового – 2014 року».

Нагадаю, що саме цього року виповнюється 25 років від легалізації УГКЦ в колишньому Радянському Союзі. Минули ті часи, коли руйнувалися храми, а священнослужителів, які несли духовну послугу своїм вірним, арештовували чи навіть вбивали. Тому велику стурбованість у нас викликало твердження, яке лунає тепер, у незалежній Україні, що служіння Української Греко-Католицької Церкви вважається таким, що «може слугувати підставою для порушення перед судом питання про припинення [її] діяльності».

Оскільки цей лист має офіційний характер – як такий, що стосується самого факту існування та служіння УГКЦ – і оскільки викладене тлумачення Закону України «Про

свободу совісті та релігійні організації» зачіпає все релігійне середовище України, відчуваю своїм обов'язком заявити таке.

Церква не є учасником політичних процесів, але вона не може стояти осторонь, коли її вірні просять про духовну опіку. Наші вірні спільно з іншими громадянами України озвучили в мирний спосіб своє бачення європейського вибору України на основі християнських та загальнолюдських цінностей. Ці засади спираються на Божий закон і захищати їх доручив нам сам Христос-Спаситель, наказуючи силою Святого Духа продовжувати Його місію і «нести Добру Новину вбогим, проповідувати полоненим визволення, сліпим – прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий» (пор. Лк. 4, 18). Присутність духовного отця там, де перебувають його вірні, є складовою частиною пастирської опіки. Бути зі своїми вірними – це обов'язок священика, що впливає з самої місії Церкви. Цій місії, дорученої Христом, наша Церква завжди була вірною і такою залишиться у майбутньому, незважаючи на будь-які погрози.

Виходячи з принципу свободи віросповідання – основоположного права людини, душпастир може безперешкодно молитися там, де знаходяться його вірні. Для реалізації цього права не потрібен окремий дозвіл держави. Церква визнає право вірних на молитву та заспокоєння своїх духовно-релігійних потреб в усі часи і в будь-яких обставинах. Тоді, коли бракує діалогу між владою і народом, віруючі громадяни відчувають особливу потребу посилити молитви за мир і спокій в нашій державі, припинення насилля та потоптання гідності й конституційних прав громадян України.

Офіційна позиція нашої Церкви щодо актуальної суспільно-політичної ситуації викладена у низці звернень, як від імені самої УГКЦ, так і [спільних із членами ВРЦіРО](#). Церква надалі зберігає за собою право давати оцінку ситуації в країні, якщо порушуються права людини та принципи суспільної моралі, що впливають з Божого закону та відображені в соціальному вченні Церкви.

Сподіваюся, що органам державної влади, зокрема тим, завданням яких є служити народові в забезпеченні його права на релігійну свободу в Україні, вистачить мудрості, щоб не почати переслідувати Церкву та не переносити сучасну суспільно-політичну кризу ще й на релігійне середовище.

Вірю в те, що зусилля, докладені всіма Церквами та релігійними організаціями України щодо недопущення насилля та ненависті, і проповідь миру та взаєморозуміння між різними середовищами нашого суспільства не будуть причиною недовіри чи напруги у відносинах між державною владою та Церквою і релігійними організаціями.

+ Святослав,
Верховний Архієпископ Києво-Галицький,
Глава Української Греко-Католицької Церкви

Інститут релігійної свободи, Київ
www.irs.in.ua

Джерело: [Сайт УГКЦ](#)